

Ch ị ng 17

K T n

Khi tôi v ị n V ị ng cung, C n T ch ị ấ ch ị s n bên ngoài Nhu Nghi ị n, hai m t l p l ấnh có th n. “N ị ng n ị ng v r ị?”, d t l ị li n mím môi c ị kh ị. “M ị vi c ị u ấ c an bài n th a, Lý Tr ị ng t ị Nhu Nghi ị n tr c n ị ng n ị ng m t b c r ị, n ị ng n ị ng c ị t t l ấ c.”

Khi tôi t ị Nhu Nghi ị n, Lý Tr ị ng ấ b m báo xong xuôi vi c v B c thái y. Tôi khóc lóc s u th m, không ng ị ng kh u ị u c m t ấ n ị n c a Huy n L ị ng khi cho phép tôi ị th m ca ca. Huy n L ị ng ấ n ấ nói: “Tr m ị ấng là có h ị s s u t, ch sai ng ị ch a b nh cho ca ca n ầng mà quên không cho ai giám sát, thành ra m ị có k ị d ấm tùy t ị n làm b a, không v ầng theo ý ch c a tr m.”

Tôi th y y còn ch a tan c n gi n, li n r m r m n ị c m t nói: “ ị u là t ị ng ị d ị c ần r ị không nghe l ị, ấ y ầu ph ị là l ị c a Hoàng th ị ng.”

Huy n L ị ng h m h c nói: “Tr m ấ h ch cách ch c g ấ thái y ó và cho ị sang La thái y r ị. Ông ta là ng ị mà Ôn Th c S t ị n c ị, h n là không có v n ị g ị.”

T ị lúc này tôi m ị ị khóc thành c ị. “Th n thi p h ị n gi ị không còn ị u mong c u g ị h n, ch h y v ị ng c n ầ c bình an, b n thân thì có th ị sinh cho Hoàng th ị ng m t v t ị u hoàng t ị.”

Lý Tr ị ng c ị h ị h ị, nói: “Ng ị nhà c a n ị ng n ị ng c ị ng là ng ị nhà c a Hoàng th ị ng, Hoàng th ị ng có th ị không xem tr ị ng ị c sao? N ị ng n ị ng c ị vi c y ần tâm.” Nói r ị li n kêu ng ị mang l c ị u bài vào, kính c n nói: “M ị Hoàng th ị ng l a ch n.”

Huy n L ị ng t ị n m ị ng nói: “Kh ị c n ch n n a, hôm nay ta qua ch ị Hoàn Phi.”

Tôi nheo m t m m c ị. “Hoàng th ị ng l ị quên m t l ị d n dò c a thái y r ị.”

Huy n L ị ng ch m chú nhìn tôi, ôn t n nói: “Ta ch ị bên n ầng thôi c ị ng t t m ầ.”

Tôi c ị “ph ị” m t t ị ng, ầ a chỉ c qu t tròn lên che ị m t n a khuôn m t. “Th n thi p không mu n Hoàng th ị ng ph ị ch u kh ầu, Hoàng th ị ng c ị ng ch n ần t ị ch th n thi p, c ị ch khác thì h n.”

Huy n L ị ng h t cách, ầnh nói v ị Lý Tr ị ng: “V y ta t ị L c Ngh ị c ị.”

Lý Tr ã ng khom ng i th a: “V y gi ã nô tài s i b o Di m Th ã ng t i chu n b , ch có i u...” Y l v lúng túng, gãi u nói: “Khi i qua Thúy Vi cung e là s l i ph i nghe K Quý t n lâu bầu r i.”

Huy n L ã ng h i nh ã ng mày, bu n b c nói: “B n h th ã ng xuyên bàn tán sau l ã ng tr m v vi c tr m s ã ng ái Di m Th ã ng t i ?”

“C ã ng không ph i là th ã ng xuyên, có i u nô tài v a khéo nghe c m y l n.” Lý Tr ã ng c i tr , nói: “Vi c này c ã ng khó trách K Quý t n, ngay ã n Thái h u c ã ng không thích Di m Th ã ng t i, ã ng nói là ã ng i khác.”

Khuôn m t Huy n L ã ng b t giác tr ã n nên giá l ã nh. “Thái h u là Thái h u, còn cô ta thì là cái thá gì ch . Th o nào m i l ã ng p tr m Thái h u u ch e trách Di m Th ã ng t i, hóa ra là do cô ta gây chuy n.”

Tôi phe ph y qu t cho Huy n L ã ng, d u ã ã ng nói: “K Quý t n ch ã ng qua ch ghen tuông m t chút mà thôi. Tr i ã ng nóng ã c, Hoàng th ã ng ch ã n nên t c gi ã k o l i h i s c kh e.”

Huy n L ã ng kh “h ” m t ti ã ng, h i g ã ng i ã ng: “ k là m t t i l ã n c a phi t n, l ã nào cô ta quên r i sao?”

Tôi ch i m t i là d ã ng, nghe Huy n L ã ng nói th ã bèn m m c i chuy n ch . “Th ã n thi p v cung c ã ng ã c h ã n ã a thá ã ng, t ã ng tình c g p Di m Th ã ng t i m t l ã n. Tuy cô y có v l ã nh l ã ng, b ã ng giá ã nh ã ng qu ã ã ng là m t m ã nh ã h i m có trên i.”

Huy n L ã ng nói: “Nàng ta có thân ph ã n c bi t, không th ã cùng m t cung v i ã ng i khác, tr m l i ã n cho nàng ta L c ã Ngh e c . Thân th ã nàng ta không t t, tính kh i c ã ng h i khác ã ng i, th ã ã ng ch ã ng ch u thân c ã n v i ai.”

ã ng lúc trò chuy n, ã ng thi ã n phòng ã a t i ã nh táo ch tuy t, Huy n L ã ng ích thân b ó n cho tôi ã n m t bát, ch t ã nh ã th y Ti u H T cú i u i vào b m báo: “Thúy Vi cung sai ã ng i t i nói là K Quý t n thân th ã không c kh e, Hoàng th ã ng có mu ã n i th m m t chút không ?”

Huy n L ã ng xua tay, h m h c nói: “Không kh e thì i tìm thái y, tr m ã u có bi t ch ã a b ã nh.” Tôi v ã nh ã k m t qu táo v ã nh ã Huy n L ã ng ch m chú, bên kh óe mi ã ng th p thoá ã ng ã c i. Huy n L ã ng th y Ti u H T v ã n th ã ng tay ã ng ó ã nh t ã ng g , b t giác b t c i m t ti ã ng, nói: “ ã ã ng là cái th h , c ã nói tr m b ã n là c.”

Ti u H T v ã ng l ã nh r i i. Tôi ã nh h t táo ã ã ng trong mi ã ng ra, t i c i nói: “Th ã ra Hoàng th ã ng v ã n thích l ã g t ã ng i khác ã nh v y.”

Huy n L ã ng kh ã m m c i. “Cô ta g ã ã ã ch ã ng ra sao c , còn ã ã m nói huy ã n thuy ã n sau l ã ng tr m, tr m ch ã ng mu ã ng p cô ta.”

Tôi ph phui nói: “Hoàng th ị ng không thích g p thì không thích g p, sao ph ị nói v ị th n thi p làm gì, nghe c ị nh ị m ị v ị c ị u là l ị c ị a th n thi p v y.”

Huy n L ị ng ghé ị n g n ị tôi, c ị i nói: “ ị y t t ị nhiên là l ị c ị a n ị ng r ị. N u n ị ng n g c h n m t chút, x u ị m t chút, l ị không d u d ị ng, h ị u chuy n nh ị th n a, c ị l ị tr m s v ị a ị c ị ta, t ị c r ị ng n ị ng c ị i g ị c ị ng t t.”

Tôi ị a m t l ị c y, b t c ị i kh ịc kh ịc. “Th n thi p th y n g ị ta th ị ng hay lá m t lá trái, c ị c ị n v n ch n g ch u b c ị kia, sao Hoàng th ị ng l ị thiên v nh v y nh ?”

Huy n L ị ng c ị i kh ị kh ị m t t ị ng, nói: “M y n m nay c ị ta ị ị béo l ị n không ịt.”

“Sáu cung nhan s c thua h n ph n son¹, D ị ng Quý Phi tuy béo mà v n ị p, hu n g ch ị K ị Quý t n c ị ng ị u c ị có béo thêm n ị u l m.”

“Tr m v n ch a t ị ng thích D ị ng Quý Phi, ị ị béo r ị thì sao còn ị p c.”

Tôi h ị c p m t xu n g, làm b ị vô tình nói: “C ị s s n g ị c a Hoàng th ị ng, K ị Quý t n ngày ngày ị ngon n g t t béo l ị n c ị ng là l ị th ị ng. Và theo nh ị th n thi p th y, K ị Quý t n dù h ị i béo m t chút nh ị ng v n ị p, g ị ng nh ị L ị Quý t n ngày x a v y.”

Huy n L ị ng kh ị “ m” m t t ị ng, nói: “Nh ị ng Dung Nhi thì ngày càng g y h n r ị.”

Tôi t ị ra nghiêm t ịc khuy ị n h : “K ị Quý t n t ịc t ịnh t ịnh c ị ng c ị i, h ị u th ị ng, s ị không tùy t ị n k ị u au than b nh ị u, ch ị b ị ng Hoàng th ị ng h ị y qua th m c ị y m t chút.” R ị l ị h ị i nghi ị ng u c ị i nói: “Th n thi p ị cùng v ị Hoàng th ị ng l ị u n, v ị a hay t t cho t ị u hóa.”

V a m ị n c a Th ị y Vi cung, tôi và Huy n L ị ng ị ị nghe th y nh ị ng t ị ng g ị o kh ịc vang l ị n không n g t. Huy n L ị ng l ị v ị nghi h ị c, ra h ị u cho g ị th ị gi ị m coi c ị a không c ị n th ị ng báo, c ị th ị i th ị ng v ị o trong.

Trong Th ị y Dung ị n, ch th y K ị Quý t n ị m t t ị a tai, m ị t ị c r ị bù, hai b ị n huy t th ị d ị ng m ị b ị n u c ị d ị n m t m ị ng thu c cao m ị u , trong tay thì c ị m m t c ị y ph t tr n c ị c ị n làm b ị ng s n g t ị, l ị n t c ị ị ng v ị o n g ị m t cung n ị ng qu d ị t. ị m cung n ị th ị gi ị m b ị n c ị nh ị u qu r p c ị xu n g, l ị n t c ị c t t ị ng khuy ị n h : “N ị ng n ị ng c ị n th n k ị u au tay.” Ng ị n g ị trên ch ị c g h t ị n ph ị a b ị n trái không n g l ị i là Khánh T n, n ị ng ta lúc này ị ng d ị ng kh ị n tay che m t, không n g n g kh ịc r m r t.

ánh c m t h i, K Quý t n g n gi ng nói: “Ai nói là Hoàng th ng s không t i th m b n cung, l ti n nhân các ng i th c là lão toét, ch bi t l y lòng k Nhu Nghi i n mà không coi b n cung ra gì.” Còn ch a nói xong ã ti n tay ch p l y m t chi c bình hoa s men xanh ném m nh xu ng t.

Chi c bình s l p t c v tan thành t ng m nh, b n i b n phía. Tôi th y có m t m nh s v bay t i, nh t th i s gi t n y mình, kinh hãi kêu lên: “Hoàng th ng c n th n!”

K Quý t n ch t nhìn th y Huy n L ng ang ng ngoài i n thì c ng ngây ra, lúng túng không bi t ph i nói gì. Khánh T n lúc này t nhiên khóc r ng lên, nhào vào lòng Huy n L ng, ngh n ngào nói: “Hoàng th ng, xin hãy làm ch cho th n thi p!”

S c m t Huy n L ng tái xanh, kêu Khánh T n l y tôi lúc này ang m t m i nh t nh t, i th ng t i o t l y cây ph t tr n trong tay K Quý t n v t ngay xu ng t, l nh lòng nói: “Không ph i là ang m sao? Tr m th y tinh th n nàng có v t t l m y!”

T t c m i ng i u không dám nói gì, khung c nh tr nên vô cùng t nh l ng. K Quý t n v i vàng hàng l r i g ng c i, nói: “ a t Hoàng th ng quan tâm, v a r i th n thi p ch đ y đ ng i đ i... Th n thi p úng là ang m.”

“ m thì ph i ngh ng i t nh đ ng m i úng, còn phí s c ánh m ng cung n nh th làm gì?” Huy n L ng ch tay vào cung n ang qu đ i t, l nh lòng h i: “Th ph m ph i l i l m gì mà nàng ánh m nh tay nh th ?”

K Quý t n lúng túng nói: “Th coi th ng th n thi p, m c t i ph m th ng, th n thi p vì gi n đ quá nên m i ánh th m y cái.”

Huy n L ng không ý t i nàng ta n a, quay sang nhìn Khánh T n. “Nàng nói i, chuy n là nh th nào?”

Khánh T n v a khóc v a áp: “Cung n b K Quý t n ánh tên g i Tinh Thanh, là th n h u c n c a th n thi p. M i sáng s m hôm nay th ã b K Quý t n g i n Thái Dung i n h u h , không ng v a r i K Quý t n kêu ng i i m i mà Hoàng th ng không t i, th là bèn mang Tinh Thanh ra trút gi n, ánh mãi n t n bây gi .”

Huy n L ng l nh lòng h i: “Tinh Thanh, v a r i là ng i t i Nhu Nghi i n m i tr m ?”

Tinh Thanh b ánh n n i ph i bò r p xu ng t, lúc này ph i r t c g ng m i tr l i c: “Không ph i nô t , là C nh Tô v n h u h bên c nh n ng n ng.”

Nghe th , s c m t Huy n L ng l i càng khó coi h n, hai m t nhìn ch m ch m vào K Quý t n. “ ấ không ph i là th t i m i tr m, nàng mang th ra trút gi n làm gì?”

S c m t K Quý t n lúc này tr ng b ch nh t gi y, khó coi t i c c i m, hai b môi liên t c m p máy nh ng ch ng nói n i l i nào. Ch t Khánh T n c t tí ng: “B i vì Tinh Thanh tr c ây t ng h u h Hoàn Phi và T Ti p đ , mà hai ng i b n h bậy gi u có thai, do ó K Quý t n m i mang Tinh Thanh ra trút gi n.”

K Quý t n c gi n, ch tay vào Khánh T n, g n gi ng nói: “Ng ị nói b y! Ng ị rõ ràng là ang vu cáo b n cung!”

Huy n L ng nâng m t Tinh Thanh lên xem th , o n quay sang nhìn K Quý t n l nh lòng nói: “Qu nhiên là ng ị t ng h u h Hoàn Phi và T Ti p đ , ch ng trách v a r i khi m ng ch i, nàng l i có nh c t i Nhu Nghi i n! Lá gan c a nàng úng là càng ngày càng l n, không ng l i dám xúc ph m n hai v phi t n ang mang thai nh v y.”

K Quý t n hoang mang qu xu ng, nói: “Th n thi p không dám.”

Huy n L ng ch p tay sau l ng, tr c khi t i ây y v n ấ t c gi n, lúc này bèn nhìn K Quý t n ang qu r p đ i chân mình khốc lóc mà l nh lòng nói: “Nàng ánh m ng m t cung n vô t i, trái tim c ng r n nh s t á, ch ng h có lòng nhân t , trong cung âu có th quy c nào nh v y! Th n a, nàng k v i Hoàn Phi và T Ti p đ vì h mang thai, c t l i b t kính, y là t i ph m th ng, ây là i u mà chính nàng v a nói. Còn ch a h t, nàng vì tr m không t i mà trút gi n sang ng ị khác, k th c là oán h n tr m, ph m vào i u i k c a phi t n. Ba t i tr ng này t t th y u là t i l n.”

K Quý t n s n n i toát m hôi l nh, hoang mang kh u u t t i không ng ng.

Khánh T n kêu ng ị Tinh Thanh d y, vén tay áo nàng ta lên, nói: “Hoàng th ng xem này, K Quý t n ánh m ng Tinh Thanh nh th không ph i m i l n u, h có vì c gì là nàng ta l i l y Tinh Thanh ra trút gi n, ánh n n i toàn thân th ch ng còn ch nào lành l n n a. Th n thi p vô d ng, ngày ngày b nàng ta dùng thân ph n quý t n b c ép, ngay n th t c a mình mà c ng không b o v n i.”

Trên cánh tay Tinh Thanh ch xanh ch tím, trông áng s vô cùng. Huy n L ng b t giác h i nh ng mảy, c i l nh nói: “Quý t n? Ng ị nh cô ta mà c ng x ng làm ch v m t cung sao?” R i bèn ngo nh u sang nói v i Lý Tr ng: “Qu n th trong m t không có b trên, giáng xu ng làm K T n chính ng ph m, u i kh i Thái Dung i n, k t ngày hôm nay ph i óng c a suy

nghe l i l m, không có ý ch c a tr m thì không c xu t cung n a b c. Phong Khánh T n Chu th làm dung hoa, vì c Thúy Vi cung t m th i giao cho nàng ta qu n lý.”

Chu Dung hoa m ng r không thôi, v i vàng kh u u t n, K T n vô cùng c m ph n nh ng l i không dám bi n b ch, ch ành n m ch t kh n tay, nh t th i c n gi n không tan i c, t nhiên ng t l m.

Tôi kh m m c i, nói: “K T n bây gi trông ã gi ng m t ng i b nh r i y, Chu Dung hoa nh ch m sóc nàng ta c n th n.”

Chu Dung hoa m m c i v hi u ý. “Th n thi p ã rõ.”

Huy n L ng ngo nh u sang nhìn Chu Dung hoa. “Nàng nh kêu ng i ch a tr v t th ng cho Tinh Thanh c n th n, nhân ti n gi th l i làm cung n qu n s luôn i.”

Chu Dung hoa khom ng i th a vâng, l i cung kính ti n tôi và Huy n L ng ra kh i c a, sau ó m i th a lòng c chí quay tr vào trong.

Ngày hôm sau tôi t i cung c a Hoàng h u th nh an, Hoàng h u không h có v gì là không tho i mái, ch bình th n r n d y m i ng i: “K T n chính là bài h c nh n ti n, các ng i nh ng h c theo cô ta mà hãy yên ph n m t chút. Ch cho r ng b n cung hi n gi ang m thì không có ai qu n lý c các ng i, Hoàn Phi c ng là m t phi t có a v r t cao trong cung y.”

Tôi v i vàng ng y, kính c n th a: “Th n thi p b t tài sao có th nhìn th u m i vì c c nh Hoàng h u. Hoàng h u nói th th c khi n th n thi p ph i t n th .”

H Chiêu nghi h i nh ng mày, h h ng nói: “Nghe nói hôm qua khi K T n b Hoàng th ng trách ph t thì Hoàn Phi c ng ang k bên, v y mà l i ch ng khuyên nh câu nào, c th tr m t ng nhìn thôi.”

Tôi h i nh ch khóe môi, nói gi ng không nhanh không ch m: “Hôm qua Hoàng th ng ang trong c n t c gi n, n u c c khuyên s ch gây ra m t c n phong ba mà thôi, c n b n ch ng có chút tác d ng nào. Chiêu nghi v n hi u lòng Hoàng th ng nh t, khi nào r nh hãy t i khuyên Hoàng th ng ôi câu, ch a bi t ch ng Hoàng th ng l i ch u tha th cho K T n y ch .”

H Chiêu nghi c i n n, nói: “Hoàn Phi khi ó ang ngay bên c nh mà còn không khuyên c, b n cung ra m t thì c ng có ích gì. Nói n cùng v n là K T n t chu c v vào thân thôi.”

Hoàng h u kh ho m t ti ng, a m t nhìn qua phía H Chiêu nghi. “Có úng là t chu c v vào thân hay không thì Hoàng th ng c ng ã x ph t r i,

các phi t n ch c n ghi nh bài h c này là c, ch nên bàn tán gì thêm n a.” H Chiêu nghi h h ng cúi u, ch a ch c ã l i c a Hoàng h u vào tai. Hoàng h u l i quay sang nhìn tôi, h i: “Hi n gi là ai ang h u h Hoàn Phi?”

Tôi cung kính áp: “Cung n qu n s V ng cung là Cung nhân chính tam ph m Thôi C n T ch, còn thái giám th l nh thì là Ti u Doãn T .”

Trong cung c a Hoàng h u có mùi qu ph t th thanh m nh ng ng i lâu r i không ng c ng khi n ng i ta có c m giác h i choáng váng. Hoàng h u thoáng tr m ngâm, ch t l i c i nói: “V n là ng i c nh th thì t t quá r i, ph i hi u tính cách c a mu i thì m i có th h u h cho t t c. Thôi Cung nhân th c s là m t ng i r t gi i giang, c vi c y!” Sau ó không nói gì thêm, kêu m i ng i gi i tán.

Tôi bám vào tay C n T ch, ch m rãi c t b c ra ngoài, khi i n khu v c H Tâm ình thì nhìn th y An L ng Dung d n theo th n ang ng hái hoa ó, ch t nh vô tình nh h u ý quay u l i li c nhìn tôi. Tôi hi u ý, li n ch m rãi b c n. An L ng Dung cung kính hành l v i tôi, o n ngo nh u qua nói: “B o Quyên, ng i cùng B o Oanh và B o Th c hãy lui xu ng tr c i, b n cung nói chuy n v i Hoàn Phi n ng n ng m t lát.” D t l i bèn l y tay tôi, d u dàng nói: “T t , chúng ta v a i v a nói chuy n nào.”

Trong kho nh kh c nằng ta b c l i g n, t ch chi c túi th m l p t c có m t mùi h ng x c t i. Tôi v i vàng nín th , ho khan hai ti ng làm b bu n nôn. Hoán Bích tinh m t, v i vàng kéo tôi qua m t bên, v a xoa l ng tôi v a kh c t ti ng h i: “Ti u th ã h n chút nào ch a?”

An L ng Dung ch ng ng i b n, l p t c a kh n tay t i b m mi ng tôi l i, nôn nóng th t lên: “T t sao v y?”

S c m t tôi d n hòa hoãn tr l i, ng i xu ng hàng lan can trong ình, v a th đ c v a nói: “ h n nhi u r i.”

An L ng Dung th y tôi ã h n thì ôi hàng lông mày nhú ch t m i d n buồn l ng, d u gi ng nói: “T t nh v y thì càng nên ngh ng i t nh đ ng cho t t m i ph i.” Thoáng đ ng m t chút, nằng ta l i ti p: “May mà vi c K T n gi ã k t thúc r i, t t c ng có th yên tâm h n m t chút, b ng không L ng Dung ta ngh t i th o n c a K T n là l i lo l ng thay cho t t .”

Tôi kh c i l nh m t ti ng. “Cô ta ã mu n h i ta và a bé trong b ng ta, sao ta có th yên cho cô ta c.”

An L ng Dung ôn t n nói: “T t làm nh v y là úng l m, k ác t t nhiên c n b tr ng tr .”

êm khuya hôm đó, Chu Dung hoa ích thân dần theo Tinh Thanh tức m
n tôi. “Tại đi uk c a n ng n ng, t n thi p r t cu c ã trút c c n gi n
ph i nén nh n su t m y n m qua r i, th c là s ng khoái!”

“B n cung âu có m u k gì, t t c u là nh mu i mu i ng i h p lý
tr c m t Hoàng th ng.” Tôi kêu C n T ch mang t i m t ôi hoa tai vàng ính
h ng ng c, c i t m t m nói: “Mu i mu i c th ng làm dung hoa th c là m t
vi c áng m ng, b n cung không có th gì t t c , ôi hoa tai này là do Hoàng
th ng ban t ng, hoàn toàn gi ng v i ôi hoa tai ng c bích mà b n cung ang
eo. Mu i mu i còn tr , dùng nó v a hay có th tôn lên v ki u đi m, tr
trung.”

Chu Dung hoa kéo tay Tinh Thanh l i, nói: “Ch kh cho nha u này thôi,
ph i đi n m t v kh nh c k v t v nh v y...”

Tinh Thanh thoáng l v th n thùng. “Nô t th ng xuyên b K T n ánh,
tr n ánh hôm qua âu có xá gì.”

Chu Dung hoa c ý nói: “N ng n ng không bi t y thôi, Qu n th l n
nào c ng ánh Tinh Thanh r t d , có l n th m chí còn gãy c chi c ch i lông
gà. Cô ta h n không ng c b n thân l i có ngày hôm nay! Hôm qua cô ta
ph i đ n kh i Thái Dung i n, t n thi p li n s p x p cho cô ta t i Giao Lô quán
phía trong cùng. N i ó c bài trí hoa l , là m t ch r t t t, Hoàng
th ng h n không th trách t n thi p i x hà kh c v i cô ta.”

Tôi kh m m c i. “Mu i mu i úng là ng i t t b ng.”

Chu Dung hoa mím môi c i, nói: “K th c t n thi p th y n i ó m th p,
lâu s đ b m c b nh v x ng, dùng làm ch suy ngh l i l m là thích h p
nh t.”

Tôi không t thái gì, khuôn m t v n gi nguyên v bình th n, duy có
khỏe môi là h i nh ch lên l v c i nh t. “Mu i mu i úng là có tâm t
tinh t .” Ch m chú nhìn vào khuôn m t tr trung, xinh p c a nàng ta, tôi ch t
n m t n c i y ý v. “Mu i mu i còn tr nh v y, l i ang c ân s ng, l
nào ch ngôi v dung hoa nho nh mà ã khi n mu i mu i hài lòng r i sao?”

Chu Dung hoa th t tha ng d y, b t ng qu xu ng, kính c n nói: “Th n
thi p mong c n ng n ng nâng .”

Tôi ra hi u cho C n T ch t i nàng ta d y, n c i đ n lan t a t i n i khỏe
m t c trang i m k càng. “Mu i mu i thông minh nh th , sao ta n b
m c mu i mu i c. Mu i mu i hãy t m th i qu n lý Thúy Vi cung i, s m
mu n gì c ng có ngày danh chính ngôn thu n.”

Tên Chu Dung hoa rí, Hoán Bích tôi tin mừng gì, linh i bên cạnh v a qu t cho tôi v a nói: “Hôm nay tin u th có ng i th y không? Trên ng i An th v n có th mùi ó, nô t th c s r t s ti u th s x y ra chuy n.”

Lòng tôi th m máy ng, c i nh t nói: “Ta ã ngh xong k ho ch r i, chúng ta ch c n tìm l y m t c h i n a thôi.”

Hoán Bích nói: “K th c ti u th âu c n ph i m t công suy ngh k ho ch gì, c v ch tr n âm m u c a nàng ta là c.”

C n bu n ng d n d n p t i, tôi u o i nói: “ ta tâm t r t sâu, chúng ta hi n gì còn ch a th n m ch c m i ph n là có th l t ta, c ph i t t m i c.” Th r i tôi không nói gì thêm, t t chìm vào gi c ng .

Chú thích:

1. Trích Tr ng h n ca, B ch C D , d ch th T n à. Nguyên v n Hán Vi t: L c cung ph n i vô nhan s c - ND.